

РЕЦЕНЗИЯ

за гл. ас. д-р Георги Якимов Стойчев, единствен участник в конкурса за доцент по 1.3 педагогика на обучението по история (методика на обучението по история - история и гражданско образование)

от проф. д-р Марийка Иванова Радева

Гл. ас. Г. Якимов е роден на 6 май 1963 г. в София. Средно образование завършва през 1981 г. Следването си в Софийския университет започва като студент в ГГФ през 1983 г., а от учебната 1984-1985 продължава в Исторически факултет. Завършва висшето си образование през 1989 г. с отлична защита на дипломна работа на тема „Някои аспекти от дейността на Добродетелната дружина”. От 1989 г. до 2002 работи като учител по история, като паралелно е и хоноруван асистент по българска историография (1995-1998) в Исторически факултет на Софийския университет.

От 2004 г. е гл. асистент.

Научноизследователска дейност.

В конкурса за доцент Г. Якимов участва с 2 монографии, 21 статии и студии, съавторство в учебник за VI кл. по история и цивилизация, други учебни помагала за СОУ.

Изследователската работа на Г. Якимов се развива в две успоредни направления – история на България през периода на Възраждането и методика на обучението по история.

Ориентацията му към проблемите на Българското възраждане започва по време на следването в ИФ и се запазва и развива през годините. Това се потвърждава в защитения от Г. Якимов през 2001 дисертационен труд „Пантелей Кисимов. Възрожденски общественик”, издаден след преработка и допълнение на нова глава, като монография под заглавие „Патлей Кисимов. Живот и дейност (принос към изследването на идеята за турско-български дуализъм през Възраждането” (2003 г., издателство на БАН). Убедително потвърждение на професионализма на Г. Якимов, според мен, е предговорът от акад. К. Косев, който оценява високо методологическия подход и

конкретните научни резултати на изследването. Мисля, че Г. Якимов се интересува от сериозни изследователски проблеми, които са с перспектива да запазят трайно място в българската историография. На възрожденската проблематика са посветени 15 публикации, свързани с политическата и културна история. Посочените научни текстове затвърждават впечатлението и наблюдението, което имам от години, за самовзискателността и професионализма на Г. Якимов, неговата научна етика и уменията да включва в изследователската си система постиженията на други изследователи. Същественото място, което заемат в изследователската работа на Г. Якимов, либералните идеи в българското предосвободенско общество и техните носители потвърждават неговите предпочитания към теми, които оставаха, малко или много, на по-заден план в българското научно и обществено пространство по добре известни идеологически причини.

Убедена съм, че в следващите години интересът към идеите на либерализма като част от осмисляне на идейното и политическо наследство на българския XIX в. от историци и други представители на българската хуманитаристика ще расте. Мисля, че това е обосновано от новия методологически контекст, в който се развива българската наука.

Професионалният интерес, задълбочения подход към темите, които избира за изследване и самовзискателността на гл. ас. Г. Якимов с пълна сила се проявяват в монографията, с която той откроява участието си в конкурса за доцент по методика на обучението по история: „Гражданско образование теория, история, съвременни измерения” (изд. Авангард Прима, 2011 г.). Без да навлизам в детайлите на съдържанието ще подчертая, че трудът разглежда широк кръг от съществени аспекти на избраната проблематика - методологически, дидактически и методически - твърде изчерпателно и задълбочено. Новост в методическата литература е обосновката на теоретичните основи на гражданското образование, историческото му развитие, разгледано в контекста на различни идеи и идеологии до съвременните измерения на актуалността му. Няма съмнение, че гражданското образование, независимо от това дали ще има или не отделен учебен предмет в средното училище, прониква в днешните и ще изпълва и новите учебни програми на българското училищно историческо образование.

Трудът на гл. ас. Г. Якимов представя една висока експертиза за всеки, който се интересува от проблемите на обучението в миналото, настоящето и бъдещето: историци, дидактици, учители, автори на учебни програми и пр. Мисля, че монографията би привлякла вниманието и на специалисти от други близки области на знанието и обучението. Това е актуален труд, написан с научна коректност, изчерпателен и обобщаващ, с визия към близкото бъдеще.

Пряко свързани с участието на Г. Якимов в конкурса за доцент по методика на обучението по история са учебниците и учебните помагала (7 на брой). Сред тях ще открия първия опит на Якимов като съавтор на учебник - История и цивилизация за 6 клас (АзБуки, Просвета, 2007). „История на България” съвременно помагало (мултимедия), „История на България в таблици и схеми” (1996 г.) - съставено преди 15 г., но със запазена методическа и научна актуалност.

Приноси

Приемам авторска справка за приносите. Според мен, те са, кратко казано, следните:

а. разработване на проблеми на политическа и културна история, които обогатяват и задълбочават българската историография за периода на българския XIX в.

б. създаване на първия в българската методическа литература труд върху теория, история (от XIX в. до наши дни) и съвременни измерения на гражданското образование в България, разгледано в международен контекст.

в. разработка на проекти за електронно обучение по история;

Основна препоръка, която бих отправила към гл. ас. Г. Якимов е да участва по-активно в научни конференции, както и да търси възможности за специализации извън страната чрез различни международни проекти.

Преподавателска дейност.

Гл. ас. Г. Якимов се реализира професионално в областта на обучението по история първо като учител, от 1995 г. като хоноруван преподавател по историография в Исторически факултет на СУ „Св. Климент Охридски”, от 2002 г. като редовен ст. ас, а от 2004 г. – е главен асистент по методика на обучението по история.

Към настоящия момент Г. Якимов има следните преподавателски ангажименти в Исторически факултет по Методика на обучението по история:

а. семинарни занятия

б. ръководство на хоспитиране, текуща и държавна практика

в. свободно избираем лекционен курс „Учебниците по българска история през Възраждането”

г. лекционен курс „Проблемите на миналото в съвременното българско училище”, за магистърска специалност „Медии и историческа памет”

д. свободно избираем лекционен курс „Проверка и измерване на учениковите постижения, в магистърска специалност „Училищно историческо образование”

е. свободно избираем лекционен курс „История и гражданско образование”, в магистърска специалност „Училищно историческо образование”.

От наблюденията си върху преподавателската работа на гл. ас. Г. Якимов – подготовка за работа, научно-педагогическо общуване и контрол върху семинарната работа, хоспитирането, текущата практика и преддипломния педагогически стаж на студентите – твърдя, че той проявява възискателност, самодисциплина и чувство за отговорност.

Гл. ас. Г. Якимов е участвал в три научно-изследователски проекта.

Заключение

Като излизам от достойнствата на научните трудове и преподавателската работа на гл. ас. Г. Якимов, убедена в неговата научна и педагогическа зрялост, предлагам на Уважаемото жури да присъди на гл. ас. Георги Якимов Стойчев научното звание „доцент” по обявената специалност: 1.3 педагогика на обучението по история (методика на обучението по история и гражданско образование).

София

Дата: 3.04.2012 г.

Подпис.....

/проф. д-р М. Радева/